

6. møde.

Torsdag den 22. oktober kl. 13.

Formanden: Fra statsrevisorerne har jeg modtaget meddelelse om, at disse i et møde i dag har valgt folketingsmand Poul Møller til formand og folketingsmand Kirkegaard til næstformand.

Ombudsmandsudvalget har afgivet betænkning og indstilling vedrørende valg af folketingets ombudsmand. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Fortsettelse af forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 60, 135 og 176).

Forhandlingen genoptoges.

Peter Nielsen: Det kan ikke tjene noget formål, at jeg forlænger debatten her, og jeg skal da også kun gøre nogle enkelte bemærkninger. De spørgsmål, hovedsagelig om økonomi og skatter, der har været fremme i åbningsdebatten, kommer jo senere til selvstændig debat i det høje ting.

Det har hidtil været den fredeligste åbningsdebat, jeg kan mindes. Det kan vel skyldes, at man ikke ønsker at forlænge valgkampen, men også, at alle har følelsen af, at det mere er det praktiske arbejde og ikke så meget principielle diskussioner, det nu drejer sig om.

Kildeskatten har været nævnt som en anstødssten. Ja, et dagblad, endog et af de mere højværdige, har svunget sig op til ligefrem at kalde det en provokation. Nu bør man jo ikke være så overfølsom — er det ikke allergisk, det hedder? — for vi skal på et givet tidspunkt ind i en samlet forhandling om alle vore skatteproblemer, og så må ethvert parti kunne komme med sine synspunkter og forslag som et samlet grundlag for videre forhandling.

Det er dog værd at understrege, at kildeskatten ikke er en løs, teoretisk tanke. Den har stået sin prøve i alle andre lande, og partier, som her i det høje ting har ytret modvilje, er altså de eneste i hele verden, der er modstandere af den skattereform, hvorom der ellers er politisk enighed i alle andre lande.

Flere bemærkninger under debatten bl. a. om, at det kun er en ny opkrævningsform, bestyrker min formodning om, at det er bedst at få et konkret forslag frem, således at pro og kontra kan trækkes mere koncist frem. Derfor foreløbig nok om kildeskatten.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen anstillede i sin tale betragtninger over vort folkestyres form på baggrund af de 11 partier, der havde opstillet ved sidste valg, og som, såfremt de alle var blevet repræsenteret i det høje ting, kunne have lammet folketingets arbejde mere eller mindre. Det er betæneligheder, jeg kan dele. Vi kan nemt nok komme til at bringe folkestyret ud i en parodi og gøre forholdene mere kaotiske, så også jeg vil udtrykke håbet om, at man ved valglovens revision kan få set på hele dette problem.

Må jeg sluttelig sige, at den store forligsgryde næppe er sat over ilden endnu, men åbningsdebattens forløb må vel give det resultat, at vi stadig har et arbejdsdygtigt folketing.

Erik Eriksen: Også jeg kunne såmænd godt — jeg havde nær sagt — have undladt at tage ordet efter den højtærede statsministers tale i går, men når jeg alligevel gør det, er det, fordi jeg ligesom har en følelse af, at statsministeren talte uden om noget af det, der i hvert fald for min gruppe er væsentligt.

Lad mig først nævne, at når både den ærede socialdemokratiske ordfører og den højtærede statsminister understregede, at det havde været en relativt stillfærdig debat, kan jeg kun svare: således var det også tænkt fra anden side at det skulle være. Der er jo ikke nogen sund fornuft i at afvise samarbejde, og det er der heller ingen der har gjort. Jeg har understreget det flere gange.

Det er rigtigt, at hverken den højtærede statsministers eller mit parti nåede deres valgmaal. Det er vel kun i ekstraordinære